

b.v.

(Bielinski Józef. piśmiennic w. Kor.)

Powinnowanie nowego roku ks. Augustynowej marz. w.

POWINSZOWANIE

NOWEGO ROKU

Od JP. Jozefa Bielińskiego Pisarzewicza W. Koron:

Pałnie Oświeconey Xiężney Smołci

SANGUSZKOWEY

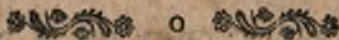
Marszałkowej W. W. X. Litewskiego

SEN miałem. A to Babuniu nie zawdy
Pści się w skutku, że w snach nie ma prawdy;
Y ia nie lubie płocho dawać wiary.
Lecz Sen com wczora miał kończąc Rok stary.
Tak był dokładny, tak iasny, że prawie
Wszystko com widział, było iak na iawie.

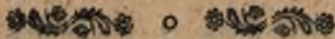
(1)

*Widziałem (i to niedziw widzieć) Twoje
Babuniu pełne Przyjaciół Pokoie.
Ale to rzadka, i dotąd mię dziwi
Ze sami tylko byli tu poczciwi.
Niegrano. Ale biesiada wesóła
Zdobita wszystkich Cnotą świetne czoła,
Každy przywodząc nieszczęśliwe czasy
Powiadał iak szedł z przemocą w zapasy,
Y rwąc každy ukute z. Niezgody
Obcey i Ziomkow doznawał przeszkody.
Z Babunią siedział Marszałek Seymowy,
Jam stał przy Krzesle, kiedyś temi słowy
Rzekła do Niego: Widzisz Przyjacielu!
Jak się ziściły me słowa, po wielu
Troskach i pracy, o toś dziś szczęśliwy.
Czeka Cię z wieńcem Chwały wiek sędziwy.
Oczyzyna Twoią Ręką ocalona
Jak Syna swego tuląc Cię do łona
W Dzieciach Narodu piorem tu przytomnych
Przeszle Twe Imię do wieków potomnych.*

*Na to Marszałek tak odpowie skromnie:
Jeżeli Potomność wspomni kiedy o mnie
Y Ciebie Xiężno wielbić także będąte,
Kładąc Twe Imię z gorliwemi w rządzie.
Tyś była Pierwszą z tych co swe Dochody
Nieśli w obronie zgwalconey Swobody*

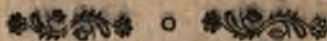
Ty dzieła mężstwa Sanguszków zabytek
Dałaś Kraiowej siłę na użytek.
Twój Dom Świątynią był Enoty i Chwały,
Do których nas Twe słowa zapalały
Chciał jeszcze mówić, lecz Babunia skromnie
Odwraca mowę, i tak rzecze do mnie:

Patrzałeś na to, iak Naród znoiony
Wstawał na nogi iarzmem uciśniony
Z iak wielką pracą, targał te Kaydany
Które wprzód wkładał na Kray zwoiowany
Teraz Oyczyznę dzięki Mężom pracy
Masz taką, iak wprzód bywali Polacy,
Staray się przeto być Jch Dzieła godnym
Będziesz im wdzięcznym, niebędąc odrodnym.

Babuniu! rzekę aż do łez wzruszony:
Będziesz mi świadkiem kiedy dla obrony
Wezwie mię Naród, ażebym w potrzebie
Dał i tę czaśtkę krwi którą mam z Ciebie
Lub gdy w Świątyni Praw naszych zasięde
Jakim Oyczyźnie Sercem służyć będę.
Teraz iak ów Syn Hamilkara znany
W Dzieciństwie zemstą i gniewem z Rzymianu
Przysięgam na tę krew co we mnie płynie,
Na tę Oyczyzny Mitość w czutym Synie,

(2)

*Ze z tym Narodem co Polskę znieważył
Zgwałcił swobody, Tron z ozdob obnażył
Nie wniyde w przyiaźń, aż dawne mogiły
Gdzie się Batorych Zwycięztwa kończyły
Nie będą znowu ścianą między nami
W ten czas mą radość łącząc z okrzykami
Powie: Otoż me życzenia spełnione!
Babunia żyje, Kraie powrócone,
Y KROL Wawrzynem Nauk uwieńczony
Przydał Zwycięzki Wieniec do Korony.*

*A gdy Nadzieia myśli rozbierała
Sen zniknął, tylko pamięć się została,*

K
XVII-2-1207